

olnud tema sõdant veel mitte ärarikkunud.

Need kindlad sõnad ei annud wana mehele mitte veel täielist rahu; aga ahnuš, liig himm, mis wanaduseks inimesest ei tagane, lämmataš kõik järelmõtlenised ja kartused ära ja tema rändas farjatsega Persia maale.

Kui nemad senna kohta tulivad, kust Dakianos selle kuld tahvli oli leidnud, läksis wana mees mulla välja kaevata. Warsi leidsivad nemad ühe raudse ukse, mis farjane tulises otsimise tjuus rujikaga tahtis jõsse lüüa, et kül wöti ühe külles oli. Siis läksivad nemad üht pimedat maaalust teed mööda edasi, kuni eemal veikene walqus nähtavale tuli. Kui nemad ligemale läksivad, sai walqus aeg ajalt suuremaks, kuni nemad viimaks ühe suure loössi ees seisivad, kus seitse lufku pandud värawat olivad.

Ci iga värawa külles wöti rippus, tegi Dakianos kõhe esimese lahti ja nemad leidsivad suures kamberis, kuhu nemad astusivad, iga farwa ilu asju. Teine kamber oli möökadega täidetud, kelle käepidemed ja tuped falli kuvidega loinvad ehitatud. Kolmandamas leidsivad nemad kõik sugu föiduriistu ja sõameeste riideid, mis rohkesti olivad kuslatud ja falli kuvidega välja ehitatud. Neljandamas olivad fallid hooeste riid-

tad, mis föariistadega kolkupassifivad. Viendamas ruumis leiti suured kuld ja hõbe pakud hunnikus, kuundamas walmis tehtud kuld ja hõberaha ja seitsemendamas põhjatumad suured hunnikud fallid kiva, kelle hind ja paljus üöna ilma arivamata.

Seda nõõtmata varandust nähes oli wane farjane kui pimedaks saanud ja ahnuš hakkas tema südames tärkama. Kord ütles ta äkkitselt wana mehe vastu: „Kas ja mõtled ka selle peale, kui tähtjas ja tarvis see on, et meie ema juure leiduse salaja peame?”, „Tõoste!”, vastas wana mees. „Kui kuningas”, rääkis Dakianos edasi, „köige wähema märgi meie saladusest leiab, siis kautame meie kõik ära; kuningas wötab selle suure varanduse ära ja meie peame läbi viie sõrme wahtima. Kas ma wöön sinu waitolemise peale kindel olla?”

„Kül wöid,” vastas wana mees, „ja eks sina seda ei tea, et minu jagu, pool jest varandusest, ka kaduma läheb, kui mina seda saladust välja lobisekin?”, „Pool?”, hüüdis Dakianos chmatanud, „see on ju enam, kui köige rikkama kuninga rikkus.”

Wana mees vastas: „Kui sul poel näitab liig palju olevat, siis wöid ja mulle ühe weerandi anda.”